

nale af andet køn end den indsattes? I dag er det sådan, at man formentlig nogle gange nødtvunget har været nødt til at foretage egentlig kropsvisitation og aflædning af f.eks. en kvindelig indsat, selv om der kun har været en mandlig fængselsfunktionær. Nu bliver det sådan, at man i fremtiden skal kunne efterses af en af sit eget køn.

Problemet og udfordringen i det er jo, at vi får kvindelige ansatte på samtlige institutioner, men det er i øvrigt godt for arbejdsmiljøet og klimaet som helhed i institutionerne, at kønnene er blandet, så man også kan foretage de visitationer, man måtte ønske.

Det, vi skal være opmærksomme på, og som kan give problemer, er forholdene i et lille arresthus. Her kan lovforslaget måske utilsigtet medføre, at når en kvindelig indsat kommer hjem fra orlov og skal visiteres, er der måske ikke lige en kvindelig ansat til stede, og så må hun pænt vente i besøgsrummet. Dermed risikerer vi måske, at det bliver blokeret, og hun bliver utilsigtet sat i enrum et stykke tid. Men det er noget, der meget gerne skulle afhjælpes, ved at vi får rekrutteret endnu flere kvindelige ansatte.

Den sidste del af lovforslaget handler om reglerne for de indsatte. De skal ikke indføres i Lovtidende, men de indsatte skal selvfølgelig have adgang til at se reglerne for den enkelte institution. Hvis jeg skal sige det rent privat, mener jeg, at hvis det var ordensreglerne, det gjaldt, skulle de ikke bare have lov til at se dem. De skulle have lov til at få dem forkyndt, for så er der stør chance for, at de kan overholde dem.

Men Venstre tilslutter sig hele dette lovforslag.

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ordføreren. Så går vi videre i ordførerrækken, og den næste ordfører er hr. Magnus Heunicke.

Magnus Heunicke (S):

Da vores ordfører på dette lovforslag, fru Lissa Mathiasen, ikke kan være til stede, har jeg lovet at fremføre følgende:

Som det allerede er fremgået, er forslaget en udmøntning af satspuljeaftalen for 2006 og – vil jeg godt tilføje – en ganske god delaftale for Socialdemokraterne. For os har det været afgørende, at der blev mulighed for at tilbyde en behandlingsgaranti for stofmisbrugere i Kriminalforsorgens institutioner, ligesom vi jo allerede

har en behandlingsgaranti for alkoholmisbrugere i Kriminalforsorgen.

Når det er vigtigt, skyldes det, at en meget stor gruppe kriminelle typisk begår kriminaliteten på grund af deres misbrugsproblemer. Skal det i forbindelse med afsoningen af en dom via behandling lykkes at få den kriminelles løbebane brudt, vil en afgørende forudsætning derfor være at få gjort op med misbrugsproblemerne.

Høringssvarene giver udtryk for nogle bekymringer. Det gælder spørgsmålet om, hvorvidt tidsfristen på 14 dage for behandlingsgarantien kan overholdes, herunder naturligvis også sikkerhed for, at det ikke kun er en forundersøgelse, men den reelle behandling, der igangsættes. Tilsvarende rejses spørgsmålet om pladsproblemer som årsag til ikke at kunne leve op til 14-dages-fristen, og det skal vi have undersøgt. Jeg vil også godt efterlyse ministerens vurdering af, hvor stort behovet for iværksættelse af behandling under behandlingsgarantien skønnes at være, ligesom vi finder det naturligt, at det løbende følges, i hvilket omfang behandlingsgarantien anvendes, og hvad der er af henholdsvis hæmmende og fremmende faktorer.

Når vi er optaget af de spørgsmål, er det, fordi vi – som jeg tidligere har nævnt – er reelt optaget af at kunne få skabt et afgørende fald i stofmisbruget og dermed et tilsvarende afgørende fald i tilbagefaldsprocenten, så vi undgår, at indsatte begår ny kriminalitet efter endt afsoning. Samtidig er det vigtigt at understrege, at vi finder det meget afgørende, at der bliver fulgt op på indsatsen over for disse mennesker efter endt afsoning. Al viden viser, at det er en overordentlig risikofyldt periode, hvor tilbagefald til nyt misbrug let kommer på tale, hvis indsatsen svigter, så derfor det enkle spørgsmål: Er der fra ministerens side taget hånd om det?

Kl. 13.30

Et andet element i forslaget er ændring af straffuldbyrdelsesloven på baggrund af Europarådets rekommandation, som anbefaler, at undersøgelser af indsatte ikke må foretages af personale af det modsatte køn af den indsatte. I den forbindelse er der også i høringssvarene sat spørgsmålstegn ved risikoen for ventetid på grund af manglende personale og personalets kønsmæssige sammensætning.

Selv om vi ikke tror, at alle problemer er løst med dette forslag, er vi glade for, at behandlingsgarantien for stofmisbrugere endelig kommer. Men jeg finder, at der er nogle spørgsmål,